

ΚΥΠΡΙΑΚΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΑΝΩΤΑΤΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

Ταχ. Θυρ. 1384 Λευκωσία Telex: 4749 CSO ΚΥΠΡΟΣ
Fax: 02-459229 Τηλ. 02-443096, Γραφεία ΑΔΕΑ: Τηλ. 02-365560

ΑΝΩΤΑΤΗ ΔΙΚΑΣΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΘΛΗΤΙΣΜΟΥ

ΔΕΥΤΕΡΟΒΑΘΜΙΑ ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ

ΕΦΕΣΗ ΑΡ.16/91

ΕΝΩΠΙΟΝ: Κ ΤΙΤΟΥ ΦΑΝΟΥ ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΥ
Κ ΑΝΤΩΝΗ ΔΡΑΚΟΥ ΜΕΛΟΥΣ
Κ ΞΕΝΙΟΥ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΥ ΜΕΛΟΥΣ

METASY : Σωματείου ΑΕΛ

ΕΦΕΣΕΙΟΝΤΩΝ

KAI

ΣΩΜΑΤΕΙΟΥ ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ

ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΩΝ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΦΕΣΕΙΟΝΤΕΣ : κ. Άρης Αγαπίου, Δικηγόρος
κ. Κ. Παπαϊωάννου, Αντιπρόεδρος Δ.Σ ΑΕΛ

ΓΙΑ ΤΟΥΣ ΕΦΕΣΙΒΛΗΤΟΥΣ: κ. Α. Παπαφιλίππου, Δικηγόρος

ΓΙΑ ΤΟ ΕΝΔΙΑΦΕΡΟΜΕΝΟ ΜΕΡΟΣ (ΚΟΠ): κ. Δ. Βασιλείου, Δικηγόρος ΚΟΠ
κ. Γ. Παπασταύρου, Βοηθός Διευθ.ΚΟΠ

5 Ιουνίου 1991

ΑΠΟΦΑΣΗ

Η παρούσα έφεση του Σωματείου ΑΕΛ στρέφεται ενάντια στην απόφαση της Δ.Ε. της ΚΟΠ ημερ. 31.5.91, με την οποία απορρίφθηκε η ένσταση της ΑΕΛ κατά του κύρους του ποδοσφαιρικού αγώνα μεταξύ των ομάδων Ολυμπιακού-ΑΕΛ που διεξήχθη στις 22.5.91 για το Πρωτάθλημα Κυπέλλου Κύπρου.

Η ΑΔΕΑ άκουσε την έφεση στις 5.6.91 και εξέδωσε αυθημερόν την απόφασή της, επιφυλάχτηκε όμως να δώσει αρχότερα το πλήρες σκεπτικό γραπτός.

Το πλήρες σκεπτικό είναι το ακόλουθο:

Η αρμοδιότητα της ΑΔΕΑ ως Ανώτατης Δευτεροβάθμιας Δικαστικής Επιτροπής διέπεται από το άρθρο 9(2) των Περ(Κυπριακού Οργανισμού Νόμων του 1969 έως 1985, το οποίο έχει ως εξής:

"9 Η Ανωτάτη Δικαστική Επιτροπή Αθλητισμού κέκτηται τας εξής αρμοδιότητες:

1 2 3 4 5 6 7 8 9 10 11 12 13 14 15 16 17 18 19 20 21 22 23 24 25 26 27 28 29 30 31 32

(2) Ως η Ανωτάτη Δευτεροβάθμια Δικαστική Επιτροπή, όπως κρίνει και αποφασίζει επί πάσης εφέσεως ήτις ήθελεν ασκηθή κατ' αποφάσεων των οικείων δικαστικών επιτροπών οσάκις τοιαύτη έφεσις επιτρέπεται υπό των οικείων Καταστατικών και εφόσον ο Οργανισμός θα απεδέχεται τοιαύτην αρμοδιότητα." (Η υπογράμμιση είναι δική μας).

Είναι φανερό από την πιο πάνω διάταξη ότι ο Νομοθέτης της Κυπριακής Δημοκρατίας άφησε στη διακριτική ευχέρεια της κάθε Αθλητικής Ομοσπονδίας/Σωματείου να αποφασίζει κατά ελεύθερη κρίση το κατά πόσον θα επιτρέπει, και σε ποιές περιπτώσεις, την υποβολή έφεσης ενώπιον της ΑΔΕΑ.

Το Καταστατικό της ΚΟΠ προβλέπει στην επιφύλαξη της παραγράφου (5) του άρθρου 20 ότι "χωρεί έφεσις εις την Ανωτάτην Δικαστικήν Επιτροπήν Αθλητισμού" κατ' αποφάσεων της Δ.Ε. στις περιπτώσεις της παραγράφου αυτής, που είναι "περιπτώσεις διακοπής αγώνος προ της λήξεώς του, ως και ενστάσεις Σωματείων κατά του κύρους αγώνος, δι' όσους λόγους επιτρέπονται δια των Κανονισμών Πρωταθλημάτων".

Σύμφωνα με το άρθρο 22.1 των Κανονισμών Πρωταθλημάτων της ΚΟΠ "1 Ένστασις κατά του κύρους ή του αποτελέσματος του αγώνος επιτρέπεται μόνον εις τας ακόλουθους περιπτώσεις:

- (α) Λόγω αντικανονικότητας χρηδέου.....
- (β) Λόγω αντικανονικής συμμετοχής ποδοσφαιριστού
- (γ) Λόγω πλαστοπροσωπείας ποδοσφαιριστού
- (δ) Λόγω αντικανονικής διακοπής αγώνος συνεπεία μη επαρκώς ητλιοποιημένης και συμφώνως προς τους Κανονισμούς Πρωταθλημάτων αποφάσεως του Διαιτητού.
- (ε) Λόγω δωροδοκίας ή απόπειρας δωροδοκίας ποδοσφαιριστού, διαιτητού, επόπτου ή προπονητού".

Στην παρούσα υπόθεση η ένσταση του Σωματείου ΑΕΛ κατά του κύρους και/ή του αποτελέσματος του αγώνα μεταξύ Ολυμπιακού και ΑΕΛ ημερ 22.5.91 βασίστηκε, όπως κατά λέξη αναφέρεται στο σχετικό έγγραφο της ΑΕΛ ημερ. 24.5.91, "στο άρθρον 22(5) των Κανονισμών Πρωταθλημάτων του άρθρου 20 του Καταστατικού και Κανονισμών της ΚΟΠ και τους Κανονισμούς Πρωταθλημάτων και/ή τους σχετικούς Κανονισμούς της ΟΥΕΦΑ και /ή ΦΙΦΑ και την υπάρχουσα αποφάσεων και/ή νομολογία της ΟΥΕΦΑ για παρόμοιας φύσης γεγονότων".

Θα πρέπει να σημειωθεί ότι το πιο πάνω αναφερόμενο άρθρο 22.5 των Κανονισμών Πρωταθλημάτων είναι μια καθαρά διαδικαστική διάταξη που καθορίζει τον τρόπο υποβολής ενστάσεων κατά του κύρους αγώνων του Πρωταθλήματος Κυπέλλου Κύπρου και επομένως τίποτε δεν προσθέτει στα άρθρα 20.5 του Καταστατικού και 22.1 των Κανονισμών Πρωταθλημάτων που αφορούν στο ουσιαστικό μέρος.

Στο έχγραφο της ένστασης της ΑΕΛ αναφέρεται περαιτέρω ως λόγος "το γεγονός ότι από ρίξη αντικειμένου και/ή αντικειμένων εκ μέρους οπαδών ή φιλάθλων του Σωματείου ΟΛΥΜΠΙΑΚΟΣ τραυματίσθη ο ποδοσφαιριστής μας Π. Ορφανίδης και μεταφέρθη στο Νοσοκομείο Λευκωσίας όπου και εκρατήθη για νοσηλεία. Ο τραυματισμός του ποδοσφαιριστή μας πιστεύουμε ότι επηρέασεν το αποτέλεσμα του αγώνος και/ή είναι δυνατόν να επηρέασεν το αποτέλεσμα. Δι' αυτό και ζητούμεν κατακύρωσιν του αγώνα και/ή επανάληψιν του."

Ο προβαλλόμενος λόγος για την ένσταση πρόδηλα δεν εμπνέει στις πιο πάνω περιπτώσεις που ρητά καθορίζονται στο άρθρο 22.1 των Κανονισμών Πρωταθλημάτων της ΚΟΠ ως οι μόνες στις οποίες επιτρέπεται η υποβολή ένστασης, σύμφωνα και με το πιο πάνω άρθρο 20.5 του Καταστατικού της ΚΟΠ.

Ο συνήγορος της ΑΕΛ, στην αχόρευσή του, επικαλέστηκε το άρθρο 1.3 (α) των "Νόμων" της ΟΥΕΦΑ ('Ενωση Ευρωπαϊκών Ποδοσφαιρικών Ομοσπονδιών), το οποίο έχει ως εξής:

"Article 1.3:-

Member Associations shall undertake :

(a) to observe the Statutes, Regulations and decisions of UEFA;"
και σε μετάφραση στα Ελληνικά:

"Άρθρο 1.3:-

Οι Ομοσπονδίες Μέλη θα αναλάβουν:

(α) να τηρούν τους Νόμους, Κανονισμούς και αποφάσεις της ΟΥΕΦΑ;"

και υπέβαλε ότι, εφόσον η ΚΟΠ είναι μέλος της ΟΥΕΦΑ, η απόφαση των αρμόδιων οργάνων της τελευταίας να επαναληφθεί ο ποδοσφαιρικός αγώνας μεταξύ των Εθνικών ομάδων Ολλανδίας και Κύπρου, που διεξήχθη στο Ρόττερνταμ στις 28 Οκτωβρίου 1987 για το Ευρωπαϊκό Πρωτάθλημα, για το λόγο ότι είχε ριφθεί καπνογόνα βόμβα με αποτέλεσμα να υποστεί ο τερματοφύλακας της Εθνικής Κύπρου σιόκ και να επηρεαστεί η όραση του ενός ματιού του, θα έπρεπε να εφαρμοστεί (η απόφαση της ΟΥΕΦΑ) και στην ενώπιόν μας υπό κρίση περίπτωση, κατά την οποία, σύμφωνα με τον ισχυρισμό της ΑΕΛ, ρίφθηκε αντικείμενο ή/και αντικείμενα από οπαδούς ή φιλάθλους του Ολυμπιακού, με αποτέλεσμα να τραυματιστεί ποδοσφαιριστής της ΑΕΛ, ο οποίος και μεταφέρθηκε και κρατήθηκε στο Νοσοκομείο Λευκωσίας για νοσηλεία.

Η θέση του δικηγόρου της ΑΕΛ είναι ότι το άρθρο 1.3(α) των "Νόμων" της ΟΥΕΦΑ θα πρέπει να θεωρείται ως ενσωματωμένο στο Καταστατικό της ΚΟΠ και επομένως, εκτός από τους λόγους για τους οποίους ρητά προβλέπεται στο άρθρο 22.1 των Κανονισμών Πρωταθλημάτων της ΚΟΠ ότι χωρεί ένσταση κατά του κύρους αγώνα, εξυπακούεται ως ένας επιπρόσθετος λόγος και η περίπτωση που καλύπτεται από την πιο πάνω απόφαση της ΟΥΕΦΑ.

Θα πρέπει στο σημείο αυτό να υπογραμμιστεί ότι στο άρθρο 26 του Καταστατικού της ΚΟΠ προβλέπεται ότι "Εν περιπτώσει ασαφείας του παρόντος Καταστατικού ως και εις πάσαν περίπτωση μη προβλεπόμενην υπό των διατάξεων αυτού θα εφαρμόζονται, τηρουμένων των αναλογιών, αι σχετικά διατάξεις του Καταστατικού και των Κανονισμών της ΦΙΦΑ". Όμως, παρόμοια πρόβλεψη δεν γίνεται για τις Καταστατικές Διατάξεις ή τους Κανονισμούς ή τις αποφάσεις της ΟΥΕΦΑ.

Οι συνήγοροι της ΚΟΠ και του Ολυμπιακού επικαλέστηκαν την απόφαση της ΑΔΕΑ στην υπ' αρ 10/85 έφεση του Εθνικού 'Ασσιας κατά αποφάσεως της Δ.Ε. της ΚΟΠ ημερ. 8.8.85 που εκδόθηκε στις 20.1.86, σύμφωνα με την οποία: "Από τη διατύπωση του Κανονισμού αυτού (άρθρο 22) προκύπτει καθαρά ότι οι ενστάσεις κατά του κύρους ή του αποτελέσματος ενός αγώνα επιτρέπονται μόνο σε ορισμένες περιπτώσεις και επομένως φρονούμε ότι δεν επιτρέπεται να υποβληθεί ένσταση σε καμία άλλη περίπτωση εκτός από εκείνες που ρητά αναφέρονται στον εν λόγω Κανονισμό".

Περαιτέρω οι συνήγοροι της ΚΟΠ και του Ολυμπιακού υποστήριξαν ότι το άρθρο Ι.3(α) των "Νόμων" της ΟΥΕΦΑ επιβάλλει την υποχρέωση τήρησης των αποφάσεων αυτής σ' ό,τι αφορά μόνον τα υπ' αυτής διοργανούμενα πρωταθλήματα και όχι τα εσωτερικά πρωταθλήματα των Ομοσπονδιών Μελών αυτής.

Θα πρέπει να προσεχτεί ότι η πιο πάνω αναφερόμενη απόφαση της ΑΔΕΑ είναι προγενέστερη της απόφασης της ΟΥΕΦΑ σχετικά με το διεθνή αγώνα Ολλανδίας-Κύπρου και επομένως η ΑΔΕΑ θα μπορούσε να εξετάσει εκ νέου τη διατύπωση του σκεπτικού της υπό το φως της απόφασης της ΟΥΕΦΑ.

Για το λόγο όμως που θα εξηγηθεί αμέσως πιο κάτω, κρίνουμε ότι δε συντρέχει λόγος να αποφανθούμε τώρα κατά πόσον η πιο πάνω απόφαση της ΟΥΕΦΑ θα έπρεπε, παρά την απουσία οποιασδήποτε διάταξης στο Καταστατικό της ΚΟΠ για εφαρμογή των Καταστατικών διατάξεων και/ή αποφάσεων της ΟΥΕΦΑ, να εφαρμόζεται από την ΚΟΠ και σε σχέση με τα εσωτερικά της πρωταθλήματα, θεωρουμένης της καλυπτόμενης περίπτωσης ως σιωπηρά και αυτοδίκαια ενσωματωμένης στο Καταστατικό της ΚΟΠ.

Το κύριο ερώτημα που τίθεται στην ενώπιόν μας έφεση είναι κατά πόσον η ΑΔΕΑ, η οποία έχει δημιουργηθεί με νόμο της Κυπριακής Πολιτείας, σαφώς προσδιορίζοντα τα όρια των αρμοδιοτήτων της, δύναται να επιληφθεί της παρούσας έφεσης.

Η φρασεολογία που η Κυπριακή Ομοσπονδία Ποδοσφαίρου έχει επιλέξει στη διατύπωση του άρθρου 20.5 του Καταστατικού της είναι απόλυτα σαφής και δεν επιδέχεται άλλη ερμηνεία από το ότι η ΚΟΠ έχει επιτρέψει εφέσεις προς την ΑΔΕΑ κατ' αποφάσεων της Δ.Ε. μόνο στις περιπτώσεις διακοπής αγώνα καθώς και σε ενστάσεις Σωματείων κατά του κύρους αγώνα για τους συγκεκριμένους και μόνο λόγους που προσδιορίζονται στους Κανονισμούς Πρωταθλημάτων της ΚΟΠ (Άρθρο 22.1).

Κι αν ακόμα δεχόμαστε, πράγμα που δεν το έχουμε κρίνει, όπως αναφέρεται και πιο πάνω, ότι η απόφαση της ΟΥΕΦΑ για επανάληψη του διεθνή αγώνα μεταξύ Ολλανδίας-Κύπρου δεσμεύει την ΚΟΠ, ως Μέλος της ΟΥΕΦΑ, να την εφαρμόζει και για τους σκοπούς των εσωτερικών της πρωταθλημάτων, η παρούσα έφεση θα ήταν και πάλι εκτός των άκρων ορίων της αρμοδιότητας της ΑΔΕΑ, δεδομένου ότι η περίπτωση στην οποία αφορά η απόφαση της ΟΥΕΦΑ δεν έχει υιοθετηθεί από Καταστατική Συνέλευση της ΚΟΠ, με την προσθήκη αυτής στο οικείο Καταστατικό και/ή Κανονισμούς ως ενός επιπρόσθετου λόγου που να επιτρέπει την υποβολή έφεσης στην ΑΔΕΑ.

Η ΑΔΕΑ έχει υπέρτατο καθήκον να σέβεται και να εφαρμόζει τους νόμους της Κυπριακής Πολιτείας, και ειδικά τη συγκεκριμένη Νομοθεσία που διέπει τη σύσταση και τις αρμοδιότητές της, σύμφωνα με την οποία (άρθρο 9(2)) η δευτεροβάθμια δικαιοδοσία της δύναται να ασκηθεί μόνον "οσάκις τοιαύτη έφεσις επιτρέπεται υπό των οικείων Καταστατικών.....".

Η περίπτωση ρίψης αντικειμένου, προκαλώντος τραυματισμό σε ποδοσφαιριστή, ως λόγου ένστασης κατά του κύρους αγώνα, μόνον τότε θα μπορούσε να αποτελέσει αντικείμενο κατ' έφεση εξέτασης από την ΑΔΕΑ, εάν και εφόσον τέτοια έφεση επιτρεπόταν με ρητή διάταξη του Καταστατικού της ΚΟΠ, δεδομένου ότι ο νόμος της Πολιτείας έδωσε το απόλυτο δικαίωμα στις οικείες Ομοσπονδίες να αποφασίζουν οι ίδιες κατά πόσον επιτρέπουν την άσκηση εφέσεων στην ΑΔΕΑ και να προσδιορίζουν περιοριστικά τις περιπτώσεις στις οποίες χωρούν τέτοιες εφέσεις, ανεξάρτητα από την έκταση των προβλεπόμενων και/ή των ενδεχομένως εξυπακουόμενων αρμοδιοτήτων των οικείων Δικαστικών Επιτροπών.

Συμπερασματικά, για τους λόγους που αναφέρονται πιο πάνω, η παρούσα έφεση κρίνεται ότι εκφεύγει των άκρων ορίων της αρμοδιότητας της ΑΔΕΑ και επομένως αυτή απορρίπτεται και το κατατεθέν παράβολο κατάσχεται.

ΤΙΤΟΣ ΦΑΝΟΣ

ΑΝΤΙΠΡΟΕΔΡΟΣ.....

ΑΝΤΩΝΗΣ ΔΡΑΚΟΣ

ΜΕΛΟΣ.....

ΞΕΝΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ

ΜΕΛΟΣ.....